

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

In verba eiusdem, Non est autem scriptum propter. Abraham tantum, &c.
Sermo CX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](#)

In verba eiusdem, Non est autem scriptum propter.

Abraham tantum, &c. Sermo C X.

B Eatus Apostolus primis & nouissimis, id est, Iudeis & Græcis, fidei vexillum vnicum, semper & singulare erigit ad salutem: quod quisquis habere non meruerit & tenere, cœlestium possidere non poterit gloriam triumphorum. Solum est fratres, quod contra perfidiam dimicantibus aciem dirigit, Regem indicat, cōnectit socios, impiumque hostem, sola sui visione terrificat. Sic enim hodie cœpit,
Non est autem scriptum proprier Abraham tantum, quod Rom. 4.
 reputatum est illi ad iustitiam: sed & propter nos credentes in eum: qui suscitauit Iesum Dominum nostrum à mortuis.
 Videntis fratres, quia dum priores futura, dum præterita credunt posteri, sic uno itinere fidei utriusque perueniunt ad salutem: dum illi venturum Christum, nos iam venisse profitemur, illi usque ad mortem more hominis descensurum miratur & credunt, nos esse mortuum, & resurrexisse gloriamur. Et quid plura fratres? Ideo salus hæc tam antecedentium, quam sequentium oculis est negata, vi tota esset in fide. Quod autem dixit, *Qui suscitauit Iesum Dominum nostrum à mortuis.* Ne quis ab alio credat, ipse sui factor & resuscitator est corporis, qui dixit, Potestatem habeo; onedi animam meam, & potestatem habeo iterum sumendi eam, neque n. ab alio resurrectio suscipi, neque ab alio vivificari vita potuit: nec eadem negare sibi, quod erat omn. b. collatura. Quia nec fons sit, nec panis esurit, nec Sol indiget luce, nec requies ipsa lassebit. *Qui traditus est, inquit, propter delicta nostra: & resurrexit propter iustificationem nostram.* Traditus propter delicta, non vt ea quæ non poterat mori, vita puniretur, sed vt delicta quæ nos à vita

Ioan. 10

Bb exultaue

exultauerant, sola delerentur. Et resurrexit propter iustificationem nostram. Manente condemnatione iustificari nō potest condēnatus : nos ergo quos primi culpa sic parentis addixerat, ut mors obnoxios sibi iure retineret, Christus cœlestis & verus pater soluta mortis cōdemnatione per mortem propriā resurrectione iustifieat: ut non reus pereat, sed reatus: ipsaq; pœna, i. mors, quę reos fuerat iussa percellere, merito deficiat, & suę amittat insulas potestatis. Cur innocētem, cur ipsum iudicem crudelis & impia est ausa contingere? & ideo addidit. *Iustificati igitur ex fide pacem habeamus ad Deū.* Hoc est dicere, desinat, desinat mater dissēsionū, hostis quietis, pacis inimica contentio, nō extollatur ludens per legē, Gentilis nō superbiat per naturā, Philosophus ab opinionibus suis spumosis & inanib. detumescat: nemo de meritis, nemo de operibus gloriatur: quia vitam quam præuaricatio prima sustulerat, & elongauerat à nobis furiosa contentio, restituit & reddidit pax diuina. *Pacem habeamus ad Deum, per Dominum nostrum Iesum Christum.* Terra non rebellet in cælos, caro non insurgat in spiritum: sed supernæ pacis humilis perpetem iungatur ad gloriam. *Per quem accessum habemus.* Quia nobis ipse factus est via, *Fide in gratiam istam.* Dux vitae istius fides est fratres. *In quo stamus, & gloriāmur in spe gloriae filiorum Dei.* Stamus certe fide, non corpore: & in spe, non in re iam præcepta gloriāmur. *Non solum autem, sed & gloriāmur in tribulationibus scientes quod tribulatio patientiam operatur, patientia autem probationem: probatio autem spem, spes vero non cōfundit.* Ecce quibus æstatibus iustus perfectum roboratur in virum: in tribulatione, patiētia, probatione, spe. Tribulatio fratres, velut prima iusti viri concutit & conūrbat infantiam: sed cum inuenierit ista patientem, ad maiora adolescentē iam

Rom. 5.

iam bonæ indolis tunc erudit. *Tribulatio patientiam operatur.* Patientia est fratres, quæ Christi iuuenem aptum probat esse virtutibus. *Spes vero non confundit.* Spes est quæ virum perficit, & ad mensuram Christi plenitudinis indefessa producit. Perfectæ virtutis est, quod in re non teneas speci robore possidere. *Quia Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum sanctum, qui natus est nobis.* Et ut diffusæ in nos diuinæ charitatis ostenderet qualitatem, adiecit: *Vt quid enim Christus, cum adhuc infirmi essemus, secundum tempus pro impiis mortuus est?* *Vix enim pro iusto quis moriatur: nam pro bono forsitan quis audeat mori.* Commendat autem charitatem suam Deus in nobis: quia adhuc cum peccatores essemus, Christus pro nobis mortuus est. Si Christus genus hominum sic dilexit, vt daret pro impiis & peccatoribus mortem suam: iustis eum qui credimus largiturum, quam vitam suam, regnum suum, gloriam suam? Ex te suscepit mortem, quam impiis impenderet super terram: reseruat tibi, quod in se, & per se semper possidet, & possidet in cœlo. *Psal. 115,* camus ergo cum Propheta: *Quid retribuam domino pro omnibus quæ retribuit mihi?* Calicem salutaris accipiam. Hoc est, & ego moriar pro illo. Et quid simile? Ille sponte pro impio & peccatore: ego vix pro iusto & bono: ego vix, quia me ad mortem non tam voluntas, quam necessitas ducit. Audi ipsum decentem ad Petrum: *Cum autem senueris, præcingeret te alius, & ducet quo tu non vis.* In aduersis fratres, necessitas voluntati non potest comparari: acquiescere necessitatis est, velle virtutis. Volenti mors ipsa subiecta est, quia semper dominata est mors nolenti. Et tamen fratres, quia diuinæ charitatis nil simile potest homo redhibere, det quod potest: quia secundum quod habet, acceptus est. Deficiat

Ivan. 21.

ad gloriam , moriatur ad vitam , pereat ad salutem .
 Gloriemur fratres , de noua istius commutatione
 commercij: quia mors quæ erat inter homines repara-
 io tota pietatis , per Christum diuinæ commenda-
 tio est facta charitatis .

*In verba eiusdem, Propterea sicut per unum hominem
 peccatum in hunc mundum intravit, &c.*

Sermo C XI.

Rom. 5. Ræsens fratres , Apostoli lectio cum dicit , per
 vnum hominem mundum totum suscepisse sen-
 tentiam : non ad perorandum nos , sed ad flendum
 renouato & intimo dolore compellit . Si enim exi-
 mij vates singularis populi , & vnius vrbis , ac solius
 nonnunquam hominis diu lamentauere discrimen ,
 quæ mens non totis tenebris obscuretur , quos sen-
 sis non tota hebetudo confundat , quos oculos non
 redigat in fontes , & fluenta lachrymarum , quando
 vnius lapsus extitit ruina cunctorum , & vnius culpa
 omnium defluxit ad pœnam , ac parentis vitium v-
 niuerso generi exitium ferale præparauit , dicente
 Apostolo : *Propterea sicut per unum hominem in hunc
 mundum peccatum intravit , & per peccatum mors . Mis-
 errunt me , ipse qui erat causa bonorum omnium , ianua
 factus est hic malorum . Peccatum in hunc mundum in-
 travit . In hunc mundum : miraris eum posteris ob-
 fuisse , qui facinore suo damnauerit mundum ? Sed
 dicis , quomodo intravit , per quem intravit , quo-
 modo ? Per culpam . Per quem ? Per hominem . Et
 quid ? Peccatum natura , an substantia ? Nec natura
 est , nec substantia , sed accidens : & aduersa est hæc
 potestas quæ videtur in opere , sentitur in pœna , im-
 pugnat animam , vulnerat mentem , ipsam violat , con-
 funditque naturā . Et quid plura fratres : Hoc est pec-
 catum*